

[Peder Jakobsen.]

Fingeren i Jorden og lugter, hvor de er. Jeg tror, at selv om de i første Række gavner sig selv, gavner de ogsaa Landet ved at eksportere.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det kunde aldrig falde mig ind at fremsætte nogen principiel Paastand om, at Staten er bedre egnet til at sælge Heste end Hesteeksportørerne, der har Erfaringer fra Barnsben og gennem Generationer med Hensyn til Hestehandel.

Naar det ærede Medlem spurgte, hvorfor det nu pludselig skulde være anderledes, passer det aldeles ikke paa, hvad jeg har sagt. Forholdene har jo ændret sig en Smule siden før Krigen her i Verden, saadan at man ikke længer sælger Varer for fri Valuta, som man kan købe de Varer for, man helst vil have. Hestehandelen foregaar efter Tuskhandelsprincippet, og vi maa sikre os de bedst mulige Varer til Gengæld for Hestene. Det er ikke det samme som i gamle Dage, da den Hesteeksportør, som kunde faa de største Priser i Udlandet, i Forhold til sin egen Forretning og Samfundet gjorde det helt rigtige. Saadan er det desværre ikke i Dag. Den, der kan faa de højeste Priser, kan maaske kun faa noget Vin til Gengæld, hvor man for en mindre Eksportpris kunde faa Bomuldsmetervarer, og faar han Lov at realisere Handelen, gør han Samfundet en daarlig Tjeneste. Saa længe der hersker Unormalitet i Europa, maa vi følge de Retningslinier, som ogsaa den foregaaende Regering saa fuldt ud fulgte; jeg kan ikke se, at Forholdene har ændret sig siden Oktober i Fjor. Men vi maa følge Markedet og være smidige, og hvis det viser sig, at vi kan handle med Heste paa andre Vilkaar end tidligere, maa vi ikke forbenet hænge fast i gamle Traditioner, men tilpasse os efter Forholdene. At vi paa noget Tidspunkt skulde have nægtet Tilladelse til Salg af Heste i Schweizerfrancs, har jeg ikke hørt noget om; det forekommer mig lidet sandsynligt, men det kan jeg tale med det ærede Medlem om, saa vi kan komme til Klarhed over Sagen.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Justitsministeren af Starcke og Hans Hansen (Rørby).

(Forespørgselen findes Sp. 4442).

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse mod Fremme af denne Forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets Samtykke til Forespørg-
selens Fremme som givet. (Ophold). Det
er givet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 555 af 4. Oktober 1919 om Oprettelse af „Rask-Ørsted Fondet“ (Danmarks videnskabelige Fond).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4447).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-
maalet om dets Overgang til tredje Be-
handling sattes til Forhandling under eet.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at der ved Udarbejdelsen af Lovforslaget i Ministeriet desværre er sket en Fejl, idet der i § 2 er faldet en Sætning ud der, hvor der i Lovforslaget, som det foreligger her, staar Ordene: „Over Renterne af Reservefondet kan der kun raades med Samtykke af Undervisningsministeren...“ Forud for dette staar i den oprindelige Lov Ordene: „Over Renterne af Reservefondet raades af Komiteen i Henhold til Fundatsen, jfr. § 4;“, hvorefter der fortsættes: „over Reservefon-
det kan der kun raades med Samtykke af Undervisningsministeren og over Grundfon-
det kun ved Lov.“

Man vil se, at det er en af den Slags Ting, man i Typografsproget kalder en „Begravelse“; de to Indledninger med Ordet „over“ er faldet sammen, saa at der er gaaet en Sætning ud. Jeg vil gerne ved tredje Be-
handling stille et Ændringsforslag, hvori-
gennem der bødes paa denne Fejl.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musik konservatorium.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4088; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1675).